

ԱՐԵՒՄՈՒՏԻ

ԱՐՁԱԳԱԿԱ ԵԿԱՊԱՎԱՅԻ ԼՈՒՍԱՀԱՐԱԿԹԵԱՆ

Բ. Տարի. թիւ 11.

Բարեկա, տարի 20 դրամի. գործակալ Յարգի թ. Բիկը. ռու Շաբահ, 51. 1863 Յանվար 25.
Բարեկա դայս, Թիւրքայի ժողովերեայ բազարներու համար 25 ֆր.

ԽԱՐԱԿԱՆ ՆԱՐՈՒԾԱՅԻՆԻ ԸՆԴՏՈՒԹԻՒՆ:

Քանի մը տարին ի վեր նարարեան իշխանու Տէրուու
թէնան գործեան հնատ կը կնար և հերեր կը սեպէր
Ներարարանի մէջ իր ազգու և առաջ վառվանան խօսք
րաբե մնել առ մէն ներքին և մէն արագաքն վեպքերու
վարագ: Եր կարծիքներ այնքան տարբեր էն քանի
մը պաշտանակալ անձերու կարծիքներէ և իր քաղաքան
գործ մինչը այնքան ներհան սկզբանքի զէմ կը
գործներ՝ որ տաճանան թիւնը ընտրելի ըրեր էր իրեւ
ու են արձանի իր ցիմանին:

Արագական իշխանու իր անհանուլ միջն էլ յիշէր եւ
իր հնամակու շնոր այնքի կարի շառ համաստիւն մն
հաստատել ներկային հետադրութեան համար անձերու կայութիւններու մէջ բաց իր համարան էր որ Տէրուու
թիւնը միթե օրին կը գործուավ քանի մը վարագը
սկզբանքներէ որպէս հիմն կը միջն առաջ թափա-
սացի ընկերութիւն շնորին: այլ եւ բորբ ներազար-
արքի բաւարարութեան:

Տարբեգ զիւթէ ուրու լուսարեներու ըստին և գրա-
ծին նացելով իր ընտրութիւն իրեւն Երկրորդ առաջ-
ապեալ կայսրութեան Մանաւոր Խորհուրդին (1), մէջ
աշանական թիւն ունի և վեհապահ կայսեր ու իր հօր-
եղոր որպէս կարծիքներու մերձաւորութիւն մը կը
յացանի:

Բայս մեզ երկու գլխաւոր գետքեր կարեւի և գիւրին
ըրին իշխան Նարօւնի ընտրութիւնը: Նախ սեպ-
տեմբեր 15ին զանազարութիւնը որ Խալախան Ֆրան-
սացի հետ վերասահն կը կատ և աշխին ապազան
կապահուցընէ. Երկրորդ արքացան Բարին հրատա-

բակած խօսա կանուակը, որն որ Թիւրքիի արքանի գործնէ,
մէջ զգուստիւն տառ զատ զրեթէ բարու մասնակին
բարաբը շարժեց:

Սրաբան Բարը ասաւածային խաւանից աւանշ զնի-
ւու և ազգային կամ ժողովրդին իրաւունք զիւովին
արանաւու անտաղակի Տէրուունան հիմն կը խօսաւէր
և մէջն զարս փաստութիւնը կը քարոզ:

Սրաբան Բարը ծանր բառերու նորմացի արքի վե-
ճակը գասաւարաբեկ հոգի հաշուութեան յայ մը չ'ը-
ճեր Հասք և Թիւրքին մէջ, հաշուութիւն սրու հա-
մար Պ. Տրուն ու Ա. Առիս համարձակիւր էլ փաքք-
ակիւրիւթիւն մը ներ գետպաններու զրկած իր այխար-
ամական կանակի մէջ:

Եթէ Բարաւութիւնը իր ազգարական հետապետութեամբ
և անդրու սպառութեամբ այսակի անձերի պաս-
տարանի մը պատահանց իր հօրեղոր որդու լու-
տրեալ և հրաման հանդու որ Ա. Բարին հանգակը
ըլ հրատարակի ներկայիններու մէջ (1):

Մեզ չ'ը վերաբերութիւ թնաւել թէ այս ժամանեան
ծացը և այս պատի իրթաց: Եթէ Ա. Բարը իրաւունք ունի
իր ներկայաց գասաւարան հմարաւութիւններ քարայի
և իր ներքին համբաւութիւններ և աւելի համական
պարտի ունի իր աշխաթեան որկաններու վայ հուկէ:
զանանք իշերդ գնէլ առ և վայթ ներ որ քաղաքա-
յան գործ կրանքի անց հրամակի ներքին չ'ը դորի:

Մնաք որ Ա. Բարին գասաւար հմարաւութիւններու
մէջ մասը կը մերժենք, մնաք որ միարավ եւ միարավ
համազաւած ենք թէ Կարին Արքաւթիւնը կը սրակի
ինչկան:

(1) Այս խորհուրդին գամաւառ կայսր ինք է:

իրազա, Եկեղեցոց ապահովմինը կը խնդրէինք եթէ չ՛ը տեսնելինք որ Ա. Բարբ այս ապահովմինը չ'ուգեր, ե՞ւ կը լրանք, զայն բանալրեամ խոկ կ'ենի անհամբի թագուարնեաւ, փիլիսոփայներս և վիստաներս զերապարագ:

Այսոյ թիժն մէջ Նորբն Որբաժնան կարծիքներու կոսից ցոյց առած առաջներան մէկ քանին զննելու զիտառութիւն առնենք, բայց հիմակիրն կրնաք ըստ թէ Համանել երած այս կանակը հին և կեղեցնցոց մը կատի և գումանիւ արի բան, և շատ-շու ոլոմի անցն անոր ճանր հետեւթիւնները զննելու համար պայտի պիտի ըլլան ամենան, նույն Կորին Որբաժնան, պահն անձն եւ բարցան արթուրին են մեր մէր ուրաքանչարքը չ'են զգեր:

Համասի Ենք որ Կարգված ապահովմին Խշանը, Երր Ծերակացն անսամբը բացանին, թեմ պիտի Ենի Եւ իր կարծիքը պիտի յացնէ Համեմ մրաց: Գերինն մեզ այս կրտքիր տառաւ լուն, զուշել և առաջնան այսպիս. - Փաստաբառմին Խորացնից եւ գասապարատամին Համեմից: Այս առան կ'ըսենք մը ընթիւրացն իւ ու անձն համար համարամ առաւ միաքերու, Վամիւնանէն երած ձայնը եթէ Խարազանքուարքներս արձականութիւն:

Օ. ՕՒՊԵԼ.

ԼՈՐՏ ԲԱԼԱՄԵՐՈՒԹՅՈՒՆ ԵՒ ՄԱՍՄՈՒՆԻ.

Անզինցի մէջ Տերբաժնան պաշտօնացները զավելի առաջարկին անձն հրաւարք ընդունել, հացիքը թիվի գանեալի և բանակ ի ձևախն, լրեմն թիվեւ և ասուն, երբեմն կը անուն այլ ևս ան նիւթերու վրաց խորհի բազմաթիւն առնենք: Գավիր առաջարկին՝ վամին զի ու միայն մազարը անձն մէկ մէծ պարա կը նաև կը մազարը առաջարկին անձն մինչ իր գանեալի գանեալի անոր անձնացը ըլլար զին ծառայել:

Տաղագորդ մը որն որ իր զարձերու հազը աւրիներու յարց կը չզէլ և կը նիրէն, ապահովմինը, որ ըստ է իր պահանքը, վամանիք մէջ կը զնէ առ առար օրեր կը պատրաստաւ իր ձեռքուարը անձն մէծ մէծ պարա կը նաև կը մազարը առաջարկին՝ մինչ ան պարա մինչ իր գանեալի գանեալի անձն առ մազարը մը համար կը կրիստի միշտ և ան առք ու Արքային բան մը առանք (1). Հին

առան աեղակ առգեր և գաղաքներ հրասարակի վրաց կը կարգագորին իրենց արտաքին կլանքը: Ամանք, մէր որերը, առանց ուշ զնեաւ ժամանակին ևս կ'իմացին արգեցն այս առգարամինը նորոգել ևս Տերբաժնան կը բարար անչեամ, բայց պատրաստաւ բարմինը ըլլարը հիմար հիմարութիւն մը ըլլարու համար ուղարք է ուր ասու մը թէս Միննենքու հնամակութիւնը: Այս պատրաստամինը ըլլար կ'ըստ կը սամացի մը թէս Միննենքու հնամակութիւնը: Այս պատրաստամինը մը ըլլար կ'ըստ կը սամացի մը թէս Միննենքու հնամակութիւնը:

Կողը՝ մէջ մը այս ապակը որ քարի մը ներքեւ կը գիլիք. Հայու թէ մնոր մէջ նորդ գործ կը նենի ևս այն ար մէշտ ծառամատ կերպով:

Պատրաստաւ թիւն ուրիշ թէս Միննենքու մէկն է մամալը, մնանանք մէծ ապկերու մէջ: Տարակիրա գրացն մը մնանու միաքի ուսէր է բառ: Կարիքի է թէ հնարաւած առան ևս ապկանութիւննենուր, բայց սայու սպասանի միաքի առ բահանակարի ըլլար ևս չպիտ զի ինաւած անոր անձնացը ըլլար զին ծառայել:

Անզին՝ որ Արքայոցի ամենէ պատա և հարաւա Երկիր, կը սկսուի, այս հմարտամինը բայց պիտի ու իր գիլաւար պաշտամակար (2) զայն կը վասաւոր հնամակութիւնու կը բարու:

« Խամելլ հմարտին նեցուկ է գաղաքացին և կրանուան պարապամին: Առանց պատա մնանուի այս անձն առաջարկին առաջարար նութիւն առնենի փայտակիուն: Առան մնանու վերը մէտած պատրաստամինը երբեմն չ'են կրնար գանեալի: Անզինցի մնանու պատրաստին ապկին ևս համարաւած անձն առ մնան պատրաստինը առնենի առ մնան պատրաստինը առ մնան պատրաստինը: »

Այսպիս կ'ըստ խորացն պաշտամակալը ու զինին շարմիւն կը մնանցնէ, ևս ան քանի մը հարկար առաջարար մնանու կը բահանակարութիւնը: Երկիր օրեր մնանու պատրաստամին:

Որիշ պատրաստամին մը (3) սեպանը թեմ ընթերու և

(1) Առ լանդս զին լու առանք:

(1) Délégation.

(2) Lord Palmerston.

(3) Lord Clarence Paget, ծախին պաշտօնեալ:

րասուղկը սրահը քաղաքական կրօնքի դրվելի՝ կը պառ-
սաց հրաժարածներու տվածնչն ի վար,

«Ե, ձեզ կ'ըսե՞մ որ խոն, աւելի մեկը չը կրնար յար-
գել ապաս մասնելի մը անգիտա բարութիւնը: Մասնելին
ըրած կրտսեամբ խանէն ըը պատակու են ամենառ հա-
մար (Յամի): Անձն զինդ միր կը հանձն և յարդերնեւ
հանցընել կը ուսն մենք որ պաշտօնաւոր ենք աղ-
դին (1): (Զայտ. աշբիր միրուրա): Ազատ և անարդիլ
մասնայի այսնորի մինչի մը մը կը դրանիք ուր բան
մը չ'ենք իրեար ընել առանց պատամաք յայտնելու: Ազատ
մասնայի շատ բարութիւններու հետ այս առ անչ որ աղ-
դին պաշտօնաւորներ կը բանցան իրենց բաժնեւրը
կընէ: »

Նըր մազօնարզի մը պատամաւորնեւինը պասօնի
կը կրտսեամի, յայտին կ'որ ապջին իրաւունքը և մաս-
նաւորին անկրտսեամբ իրած կրծանաւելու անդ կը հաս-
տառածին և կը թրեն գորտին:

Անզիւս, բանք քիչ մը վերը, հարուսա և ապաս
ժագովոր մ'կ'։ Անզիւ կ'ընար արաւուն զրու: Անզիւս
փրու կը թրենք ինքանաւը եւ շահանք ապջ մ'կ' և
առնեն բանի մը կը պատաւ կը հանձն: Զայտութիւնը շը
ամիսի, ապակութիւնն պիկ եւ կը վերը և ապարակ
փառքի ևնեւի ըր վաղեր, բայց շամ մը առանձին պիկ
իր ժրամաթիւնը եւ հանձնորը իրեն անձնաւութիւնը
պատաւ:

Ինչպէս կ'ըստ արեմն որ պատափ ապջ մը երբ
մասնի պատաստինը, եւ արին ամեն իրեն պատաստ-
թիւնները, կը սիրէ, կը զավէ, կը քառաւուրէ, Երիմնը
կը հանձն միւս ապջերը ապակութիւն չ'են հայուննոր որ
մասնի պատաստիւնը եւ որին պարագանեւնները
պատաւ հիմնարդութիւններ են: Միթիւ Անզիւսն
բարօնի մէրավ բան մը սիրու ունի որ իրեն օրինակին
չ'են ապէր հանձնի և հարսնանչ պահնք բարօրաւթիւն
պանի:

0. ՕՐՊԱԿ.

ԳԱԼՐՈՒ ԶԱՄՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՏԵՐ ՄԻՇՈՒ.

Ծարութ երիմն է (2), յամը Նախ կայ շինոյ և ար-
դին օրական զարծերը զարպելու վրաց են: Կարծէն թէ
բարոր մայրաքաղաքը կը պարապուի: Ավելին մարդ, որի՝ եւ
կին, ձերանին եւ մանկափ, անդ եւ ծառաց զիս ի ժամփեզը
կը վաղեն եւ կանոնը լինին վրաց, երկու կազմեմը, քավերը,
բարորաքը հարսնեք մէջնաներու պիկ կը զետան ու

կը շամ պատինին. Հանդիսաւուն շը զիսէր որ կողմ'նայի

(1) Պ. Ալեքանակ աման բժիշկի բա՛ր լու լու:

(2) Պայման. 1853, յափսի վերէքը:

և միտքը, այնքան իրարու նկրչակ աւեսիներով
համամուի, որ խորդիլ անզու կը մասնաց եւ ե՛սէլ
գրեթե շատարու իւ խառն բազմաթիւն մէջ ուր կը որ
շարաւի գերի անձի մը պիս: Հսու մեանք մանրագործէն
ուուին, կը պատան և կը կրուին. հան ուրիշները արտա-
նածու կը մարդով կը մասնան կամ տակըն զառաւար
առան կ'երթման ու անկազին կ'երթան, այնքան իրեն
մանաւու որ մեծ է: և, յայնու մինչն անանաւի: Ունի
ուրիշ եւ զիստին զուարիլ ձնու վրաց կը մթեւենթու
եւ անձանաներուն կ'ուզնել որ բախու իրեն
ուզեցց է. շատերը նաւակիներու մէջ կը թափանին և
ասպարին պատէրի հնուու զայտի որը ծծելու կամ ամս
առ առեւի համաստաթիւնը լիցայի կը զարտարանուի:

Տեղ մը թիւք կ'ներքու խոմեր մը ձեմանայ սուս
նու զուարին զուարիլ ձնու վրաց կը մթեւենթու
եւ անձանաներուն կ'ուզնել որ բախու իրեն
ուզեցց է. շատերը նաւակիներու մէջ կը թափանին և
ասպարին պատէրի հնուու զայտի որը ծծելու կամ ամս
առ առեւի համաստաթիւնը լիցայի կը զարտարանուի:

Տեղ մը թիւք կ'ներքու խոմեր մը ձեմանայ սուս
նու զուարին զուարիլ ձնու վրաց կը մթեւենթու
մը, անձանայ չորս կարի հայուսաւ և կարսաւ
իրարու յարագացած, կը մը եւրաստանու, կը ս
ասպարին և կը վու մ'ու այ զուարի կ'երթի եւ կ'ուզի եւ երեք
կը նկրիսացացչէ: Ինչ կանունը իւն, ո՛ բարի մուս
շինուներ հան ըլլաւ պէտք էիք որ ձեւել և հնարե
սովուիքը: Անձնարին է որ վարժ աչք մը շուառ
չըմբանէ անձն ծարկելի պակստիւնները որոնց
նըրացի հնաւելի ընկերու պայտային չ'ենք ու ուրեմնէ
լուս չ'սորճը կը կորսունեն: Վիզ մը հնուու թիւքն
մարդքուն եւ չինչիկ եւ բախաստացներու: Պոյ մը կը
բարու եւ տուու օրուու թամանիննան զայտ կը խոչ
ցնէ: Յանզանց երեսուն հան կը նայի, թէ եւ եսուիի
շարմանուն հան կը զանանց ախայի պէտք թիւնէն բաներ
կը թամբէ վիճ, վկանին նման սոսքը կը ժամնէ,
հանձն կ'ներքու վրաց կը նունի, անցնենքը կը հանու
եւ օրուինեան գանի ֆիւնաւերէն բան թէ սիմվլէ սովորած
է, ի՛սիփ անձ և վարու եւ մար մանու արեւեն զէմ
զինք բառասորած կարծել: Ո բառասորութիւն, ո՛վ
արգեօք կ'ըստ հանձնել վու անձանը կատարած
է, ի՛սիփ անձ և վարու եւ մար մանու արեւեն զէմ
զինք բառասորած կարծել: Ո բառասորութիւն, ո՛վ

Սայ շվեմիներու մատ միարբի հաւասար մը կը
անձանի որն որ միւնակրն ներհան պատիւը կ'ընայ
անշարի, անշարի եւ կափ երես գիրքու կամ արհա-
մարհանափու քիքստանեան ներս վրաց կը նայի կամ
քափանի որեւէ կը վախաց եւ կամ միւնակ բառերով
եւ խոսքերը կը մուսաւու կարծել: Վ քաղաքականութիւն,
եթէ քա պատամանցները տասն բերնէն եւ ուստ լուին,
առնեն մէկը լիւլըւս, Մեթիւնի կամ Քափար մը կը
զամարա:

Սայու պայտ թիւքիւն ճանրութիւն կամ աշար-
ժամինը իւն զարմանք կը տար: Բարու կամ միւնակը
պէտք չ'ենի շամակ բարարիքը եղած մարդկացին վիստամը
կ'ուզիէր եւ ո՛չ բանա իրենց վրաց: Երբ հայց աչք

քերս խորհուրդ հարցվները կարելի է որ առելի տարորդ և զարգացնեն պաշտօքը ունենար պարոր : Զարախոսին թերառ բան սովորի՝ զանձի մէջ կրկին ժամանակներէ գներու կը նամանի, միշտ սուզի կը նասիք :

Աղջիկ երիստանարզը և ես կիներու կողմէն չեւուս աել մը քայլուած կը մասցինք սուզի վրաց վան զի ոչ նասելու ալուս կար և ու պարտաւոր կարեւութիւն : Փոքր առ փոքր մասնաթիւնու զիս առա վա (1) : Ո՞ւ չէ տարքարութիւնն և միէ երիստանարզի իօդ միաց աշխարհութիւն ինձներու կողմ սովորել և նացածք քան չեւաստանութիւն օրակա քաղեւ : Խնչ շաբախ, ինչ զյու զդայն առանձներ և ինչ անասներ զիրքեր : Ընդհանրապէս Պարու միւրք ինընը չը հարուրի հասար կոսար մէջ և ահա անը համար սափառած է մէլու իր վրաց չոփել որպէս զի համեստութեան զիմ չը զօրձէ : Ամենէն է փոքր անհպատթիւն մը իր մարտինին կիւս երեսն կը հնակ, առայ ապացից քարձերու հնա և երեսն անալի ձեւերու :

Այս անդիւստ անեքը բաւական զատանք առաւս ինձ բաց երթարով զան խօրհուրներ մխափ սպասչեցին : Կրնամ բակ որ ասիստան ճնինք վրաց նայոցը այնքան առանձիւրով չը համարու իր որպառ ևս այն սափառի սաւաններու վրաց աշք անձեւով : Սասպիր չիւ զիսեր յարքել իմ և անդոքել և մորթային սպիր արտոր կիւրց » սուզ վրաց ինսթեան փառքն տեղ է կութեան նշան մը կը անհներու և արեւելուց ընտանիքի տարոր վիճակը անհներու կը յացնանէր :

Այս մարդիկ սունք կը տարակուսին մէ ինըլ լուսաւորութեան անհրաժեշտ սարք է, իրանա Թիթերթաց երթալ և իրենց կառաւոր փարատեւ : Ճնինք գորէ ի վրա մեծ աշուտին մը հաստատուի է հան և առանց նկերութեան ինանքի հասրի, վան զի կութեան կարզը չիւ սուզանիք անձեւ հանանչալ ևս անըն սիրախն հետ միաբար պարցեւ :

Երիստանարզ ընկերս վիսեւով որ խորունկ կը մասնիմ և միաբար կը վրալուիմ, զիս առա վարդակառ թիւնու իրին իրին մը չհանու առարկանը :

— Մինչ օր մը ուղարկութիւնը պիսի վրան:

— Կարելի է, ինչ կայ. Ինչու այստիսի հացցուամընքը:

— Աչ, ասս մը չը կայ. կը անհնեմ որ աշք ըստ զին է եւ...

— Արդհաստաւորը նոր քարտք մը հասած ժամանակ ոյն բնաերու վրաց աշք կը անէն որոնք իրեն կրնան ծառացեւ : Հըս կազմա կը նայիմ զիս իրավենէն և բնակիներէ որի վիներ վիներու լիշտակութիւններ չեն զիսէր Պարու մէջ :

— Բնութեան ըստիք չ'անիս ա' :

— Սասպիր է, բաց զիմ մէջ մինայիմ, երբ ալոր կին մը կը անհնեմ որ քարչեր հաղեր է, մասքիք չ'ես մանցեր որ իր զեզութիւնը կը հարեւապատկի իրեն արժանի հայուսու կիւրլու ... :

(1) Que faire en un gîte à moins qu'on ne songe.

Կը համկընամ ինչ լսել կ'աւզիս :

— Եթէ այնինքն է բնութիւնը պիմի շատ մէջ գովիր որպէս զի բնակիներու կամ իշխանութեան ըլառներէ վար գորնելու չ'ստիպուսի :

Անցինք աւրիշ ինդիրի մը : Բոլորակիքս բաւտիան չայս զիմ կը նշամում, պիշ մ'ալ մեր ժարդարդին կրայ խօսնիք . Հիմաց իր կացութիւնը ինչ լուսիս է :

— Գիացած իր պէս :

— Արեմն մեծ փափառութիւն մը չը կայ :

— Եթէ ինձ կը հարցընեն, ոչ՝ բայց ես բաւ մը չ'եմ կրնար զամել վասն զի տմին օր մի և նոյն երես ու մի և նոյն կարգիներ կը անմանմ ու կը բամ : Անէէ զամ Պարէ զարու ուղերաւորթիւն մը ըրած չ'սուրիմ որ համանաստիւն կիւս մը գուման :

— Ես ալ հարցինքիս այն ժամանակ է եւած եմ որ բաւ մը ասուպի չեմ կրնար ըլրանէլ : Որովհեանեւ կարգիներ ընհ փաստած հաւատցի կրնար կը շարունակութիւն է իւս :

— Ասաւչնին աւելի, աս զիմացի մարզը կը տեսնե՞ս :

— Այս :

— Լս մը յիշէ անոր զիմքը վասն զի կրօնիք հրէշ մը կրնար սկսութիւնից : Հմայ նասեր է հս հանդար աւ համեստան կերպով ու կարծիս մէջ իր ստուերէն կը քարտի, բաց մի խարտի, երբ առն զանաց և փորք կասացընէ իր զիմասոր պարտաք է կրօնիք ինչ լուսիր մը զորու հանէլ և բարտաքիք զանապնդարուն հետ կասելի կտարագործէն : Ինք եւ իր նմաններու թշնամի էնս, որ բարին պես անդ պարզաւու յէշներ հանրային անդար :

— Ո՞ր կրն եւած, որ զինք ընտակելու անզամ անդորրութիւնն չ'անին : Եթէ ինձ կը հարցընեն թշնամինը ունակութիւն կը յայտնի եւ ոչ թշնամութիւն, ու ինչ եւ ից կրօն մը սկսունէն :

— Ո՞ր կրն եւած, որ զինք ընտակելու անզամ անդորրութիւնն չ'անին : Եթէ ինձ կը հարցընեն թշնամինը մը կը հարցի եւ երեսն աւելի նստառ կիրարով մը : Կոչա բարքի հետաւութիւն որն որ աստիճն զարմանք կը ասոյ, բաց մեղ զարի շըպար րանու : Խնչ ըսեմ հս թշնամին յարցի գրիմ չ'անմանք բան մ'է :

Այս խօսքին վրա այնին երիստանարզ աեւնելով որ կրօնիքի ինչ լուսիրներուն մէջ անասրբեր եմ եւ այս անասրբերաւութիւնն ունակ մէկնելու սկսուակին վէճքու արձակունզ լսելով : Մարդիկ տեսաց չափացի մէջ որոնք առաւուրեն աւելի մեծ զիմազամ ըստ են հաւատցի մասերը : Չը կայ հրապարք մը որ կիրանիք ունինք ուր կ'երթայ իր չսամի վրաց ունինք յազմ միանիլու :

Ասաւչնամ հասարակօրէն կրօնիք ինչ լուսիրները կարիքէ ևս անես մը հետաւութիւն կ'զայց կրօնական վէճքու արձակունզ լսելով : Մարդիկ տեսաց չափացի մէջ որոնք առաւուրեն աւելի մեծ զիմազամ ըստ են հաւատցի մասերը : Չը կայ հրապարք մը որ կիրանիք ունինք ուր կ'երթայ իր չսամի վրաց ունինք յազմ միանիլու :

առանցի գլուխ զամար; Գրեթե անզբաց, միշտ
և անսարքը անհնալ, վաճառ անսպառ աղի կ'առնաւ,
չտառ կ'ի բանիք, միարավ ևս սփրառ աղի կ'առնաւ,
ուրիշ մարդի կ'ի փախար երր հասարափ արձակ կ'առ
չունի մը կ'ու իր բարութագր Առջի բերան կորցի
գործ երեւոյթ մը կ'ըստ թակի ացու, բայց եթէ մաս-
ձեւը ացն երկար բանաթեան վրաց՝ որու ներքեւ
Արքացի քրիստոնեաց ճապարցիները արքաներ են
անհն մասանին և բարութագրներ գրասաններ գրիսամ
ասորիք, անոր բա՛ն ասիթը կ'ըստաք քրիստունին
ուրանակը, անց կ'ըստ Հարքածարանին անհերեւուն:
Այս կ'ըստ երեւոյթին ացնի այ չ'ըստաք արքաների
մասանին պիտի ընկալին ացն անսպառ ակրաներ-
ներուն մէջ որ առան բազմաթիւն մը որ որ առակի կ'ըս-
տանան անսպառ չոսի և կ'սփոթ իր գործ պատահ:

Հայ այս կ'երգ կ'սորչի ապիսի երիստանարդին վաս-
գառն և զարդը վեճը զնները. բար իր երանի
վեճերը ներքին աշխացի մ'արթ մնանալ կ'ըստ յացանին
կ'ըստ իր ցանքան առան և իրն համար ունեցած
ապաստութիւն մեզմոն կ'ըստ փախին:

Անք զիս խանւու վրաց եր երր չափեաւը մավզը
հասաւ: Կուր երանի չափ և փայտ պայտ ու սփրառ
բազմաթեան մէջ փայտարչ կ'ըստ յանուեւ: Այն
փայտինանին հայ կ'ին մը սպան մէջ մուլուած անհա-
րու որ հացերն ին խօսին եւ կարձելով թէ սպանզին
հմ ըստ իր փոխի ինքնին. — Տես, ան՛ ինչենի մը որ
չուցիւն իր խօսի: — Իրավասանուն է Յերնէ չ'է: Ա'թե՛ի
թէ, այն առան, առակասարի բանին չայս կ'ըստարանք
անհի:

Այս խօսուր ծանր եկաւ ինձ և սցառ հարապանակա
կը պատասխանէ Նպատանակ բանաստեղծի մը հետ,

Հայուսուն և չեմցո փախուած են, բայց ու սփրաս:

Երեւոյթի հանրմին, ավ ևս րիաց, թա՞զ մէջմաւ մարզը
հազարամէն չը դառ, վաս զիս իր վրացի սպանակ պա-
տահուալ աւ հայու նշուն մը չ'է:

Մակերեւնի քիչ հասաւ զարդ մեր կ'ըստիցին որն
ուր կ'ըստի հեղանակ զէմքազ մէջ կ'սպանէր, բանուցաց,
բանուցաց ըստիու և մասնը չփափիրու: Երանի թէ
ձեռքերնին ժաղացի կ'ըստի մ'արքին, սրդիս մէջմաւ
զգիդ զանեւու բախտար չ'անհնացի:

Արդին յամբը ուշ էր, մասթը փաքր առ փաքր կ'ըստիքը
և մէնք երիսաւ այնան յազման կ'ներ որ առեւրդ
սեղացինք ժողովրնին վրաց պայսաւ մ'ընեւ եւ անհոր զար-
մանակի դիբը վացիւ:

Պիտի շարաւանակուի

Ա. Ե. Պ. Կ. Ա. Յ. Յ. Յ. :

Արխանարդ սփրավ օրեւ
Անցու զան.
Միայն սփրավ մարդու կ'առըրի
կ'սանզուն:
Ակրա մասն մեր էսմթին
Գիրանչու,
Խշու սփոթ պիտի իջնէ
Մահա փառ:
Մարզու արեւ վիշտարու մէջ
Մթոյի,
Ակրավ միաց սորդուերով
Ար փայլի:
Այթէ մարդիկ զես անի պէս
Հայի վրաց,
Երարու միս կ'առան սցառ
Անիսանց.
Այթէ կին է սփրավ նասաս
Եւ զանարի:
Այթէ արձեաս սփրավ գրեւու
Վրաստի յարտ.
Այթէ կոց սփրաս ոչ մէր ունի
Ար չ'չ ունի.
Այ վացերէ կ'ըստ մասէ որդ
Հելանին մասէ.
Երիստանարդ զան սփրեւէ
Մի զազրիի:
Ահ սփրեւս սորիչ նիւթիւր
Չ'էն զարիի:
Բնութեան անքը, վահանթիւն
Եր չոսի:
Մէկ կ'ըստ զային զպասթիւն
Բնութագիւն...
Թարմաց ծաղիկ մէր կ'ըստ բարէ
Անսրաս:
Փաքրիցս բայց կ'ըստ երեւէ
Յացան երգով հայ կ'առանէ
Դու սպանէր,
Ուր մէր անչէջ երանաթիւն
Ար ասց մէկէ:
Հան ուստի կ'ըստ շարժաման
Զավայեր
Մէկ կ'ըստ նոր հորիզոն
Եւ սփերու...
Մարզերու հայ սպանին եթէ
Բնութիւն
Քէղ երեւի սպանչնակէ
Զար խօշին:
Արխանարդ, զան մէ՛ զազրիի
Ակրեւէ. ...

Սիրել՝ պատահել սիրություն եւ զաշ
լուսը է:

Ո՞չ մի՛ գողոցիր մարել Հայք
Ներքին հուր

Աւ չ'արծարծիր, եւ հետաք անփ
Աշեղդ ճար:

Ցէ՛ւ անդուր որ երկրեւ վեր
Արդինիք կաց.

Հնա են մեր ուր և չայրենիք
Առաջաց:

Ցէ՛ւ եւ միւս ծարաւըլ ան
Յանապար:

Աւր Երկնախէն միոցն իր առց
Ալիբախ զար:

Թող զեւաթին մարդանով ձբրգի
Ախար չեմ:

Աւր անապահ ի՞ր մարտրի պատուի
Աղոյնէն:

Վաղէ՛ զան հան նաւեւ մինակ
Եւ անոց:

Պազան կեանքի բատաներուն
Ա՞լուսէր հոգ:

Վեզ օրինակ անիս հազին
Ար զիազու:

Աիրել, զահակի եւ ժապելով
Զգութ ցու,

Կիր մահ զմիւմ զինք իր առանելը
Գերեզման,

Եւ չ'էր ձգեր իր բարութիք
Անկ զարման:

Թարգմանութիւն

Բ. Ժ. ԲՐԱՅԻՍՈՒՆԻՆ ՄԱՀԱՅ.

Ամսաւու 19ին մենակ Պարսն Բ. Ժ. Բրաւուն:

Երեւելիք հեղինակը մասն է 15 յուլիս 1807ին, Պըլաման-
ուն բարգին մէջ:

Անգի համար Երեք նշանակելիք պարբերութիւն կը
կամունք Բ. Ժ. Բրաւունին կեանքը քննելու առանք:

Անգի պարբերութիւնն մէջ կը անձնելու որ ինչպինք
բարբարի Պահեական կամաւթիւններու (1) առաջ էն
խիստ համեստ պաշտամունք մը պարզած բանաւորներու
իրաւունքը ձեռք կ'առնել եւ զանիկա կեզեքազներու
զեւանցագլւել ցլնիքը կը զարդնէ վարժելու:

(1) Sciences sociales.

պան մ'ունին եւ իր անմանը հազիւ մէ քանի մը զիտուն-
ներու գով յարց կը զան:

Երկրորդ պարբերութիւնը կ'ասի փետրվարի 25ին
խամբավենէ հայրը: Բ. Ժ. Բրաւուն խորհեն ժամանակը
անցաւ անցաւ եւ զործելու օրը եկած զաւուժի իր հումկու-
դրիով կը նկատի հրապարակի իրաց: Պատասխանութեա-
թիւնը կ'ընդունի, բայց զգալու որ Սահմանադրի ժազու-
վին բայց իր բնաւթեան չը յարմարիք, լրապատճեան
բնաւթեան կը կ'ասի եւ անցիստ ասպանութիւնեւ տալ:

Ավ այս զարգագիւթ որեւը չ'է անեած չը կրնար
Երբեք զայտակել մէ ի՞նչ մասցին խամբավենի մը կրնաց
զարգել հնարինի ասպանութիւն: Մը: Եւ Մարդկութեան լուսած-
յալութը, հարփեր քանի հազար թիւ ժամանել Հայքը,
Երկրորդ օրը նորին ասել ասալ հարփ եղաւ: Այս զա-
գաւուն յալութիւն մէջ կը զամանակ հետապատճեան
ուրանու սուսրի պիսի իր բնաւթեան վրաց բնաւթեան
զերին ապանեւէ եւ ո՛ զիշակիք Մալթիացինեաք, ձեր
բարբին յարմար քարմանեած մ' այս:

Երրորդ պարբերութիւնը կ'ասի աքսորութ: Այն
առանք Բ. Ժ. Բրաւուն Պրիառեալ բայուսուն: Էլս մը պր-
տարիկ զարգանիւն զերպերէն: Էլս մ'ալ կեանքին
ըրբ զմաւութեաններու նկրիքն նկան: Փետրան
զրիւը ձեռք կ'առնելու ու կաշասի իր բնաւթեան հա-
զարութիւն:

Այս լուսթեան մէջ կը պատրաստ քանի մը նշա-
նաւու զերպեր զրանք հիմնել պատէն ժամանակ
չ'է: Բանքը միանց թիւ Բրաւուն ընթերցագիւներու որին
մէլ յաստիւթիւն մ'ալ յացանեց հոն իր կրիստո-
լիւնութիւն:

Ակեանանը Տիմուն, 1848ին, անձնելու որ բնաւթեա-
ներու օրը ծաղկեցաւ, բայց մը հնարիք միանքի բանուար
ևմ զաւուժ: Այս բառը մանաւ մը Բ. Ժ. Բրաւունին կը
վերաբերի, զան զի աքսորին ևս զամանակ հան-
չան ապատ զրանախերէ աշխատանքին ի՞նչ ինուրիք,
ի՞նչպէս լութ կարող օրիսը կ'երթոց կարաւան կառա կը
բնաւթ առներու մէջ....:

Եկը զարու մէջ լսկեան զիտանին մշակութ շատ
անձեւ զանուացաւ եւ մազուուրիզին վերքերու զարման
մը զանեւու համուր շատ զահեր ըրին, բայց ոչ հասու,
ոչ էւսի Պահան ոչ էւսի Երբոււ ոչ էւսի իրենց նախորդները
Բ. Ժ. Բրաւունին համաստաբի միտքի ուսուցիւն է
զիտանին կամ: Առ ջններու զրանք մէջ անելիք հրաց,
անելիք զրանքին ևս անելիք մարդութեան իր ան-
ձնութիւն ու շատ հեր արձականը են հիմնամին կարծիքներու:
Բ. Ժ. Բրաւունին քանի կը զանուէք, ընդհանրակիր,
անզրզաւելի արաւախասութիւն մը եւ զօրսաու սկզբանը

(1) Այս ժամանակ Բ. Ժ. Բրաւուն յանձնել իր ուր պա-
տիւ ունեցաւը զինք ձանձնալու:

(2) Carnassiers de Mallius je vous reconnaiss là.

մրգորն որ մինչեւ իր յահան շանը պաշտպանեց, սպանիքն անձնեա պատութիւնը: Առաջ շնչեա աւելի բնաւ պահպանիւնը: Անսակ միացն Աստածած է: Իր ընթաց խոկ սահման նոր Տանզին այս խոսքը — Ճշմարտութիւն թանուկով — բաց կը համբաւմակիրք բարեւ որ նուն է ամերապետ սահպահուածներ իր միացը ափառութեան և նաւասաւութեան փաստեր յը առաւ երդքը: Երաստն կը սահպահ ինչուղ ըսրից մը կ'ինաց, միշտ արդիւթեամբ:

Տ. Փ. Բրաստան խօսաւ ասաքինի, պատուար և Համեմատ անձ մ'ի, և հնօտ որ իր վիճակը մն Հայկն աերքեւ կը ժամկետի՛ Տերութեան օրագիրները անզամ իր բանափեան մեջ բացայ ըստայ պարագաներին իր սեպեն: Բրաստան Երգիքի վելիսասցին պես կրտաց բուկ (1) գել կենացին փիլիսոփայներու և պարագինի մերգոր պարագերը մենակուածն, և զանանը ի զարդ գրի և — չիմայ աշխարհէն կ'ենամեմ մրցա այս արգիք զարդ որ մանկաւթեան ի վեր չը զարդցա բնելն: թո՞ղ այսուհետեւ անսթութեան մարդ չը մասն եւ աշխատպին արտաի իր աշխատութը...»:

Տ. Փ. Բրաստանին մարմանին ազգակի գերեզ մանաւան առարեցաւ:

Ո. ԱՌԱՋԱՆԱՅԻՆ.

ՄԱԿԱՐ Ա. Ա. ԲԻՐԵՐ

Ձիբէնացոյ մէջ տպաւած Քմբեկմարտէն անձն լրոցը պետք չետապաց աղջը կը հրաստարակէ սուրապանին համար,

« Արագիրս, 1865ին, իր վեցիրրորդ աստիքին կ'առաջ: Տեր զբան աշար մի և այս է 1180 թիւէ ետքը: Երանան շար անզամ իշխանութիւնը պայն բանեւ առաւ, 7389 մերս ացցիք և 661 որ բանակ զաստապանեց: Տանութալլուածառամիկ յայտակուումք, սասաւած քեւ պասիս ըզբառեան մննացաւ և կան կը շարուածանիք առ վեց ատրիքի վեր: Թո՞ղ այս օրինակ պայն առնանց պայն որոնք մինչեւ այս իւսու իրենց առաստավուած բանկանութիւնը չը մերժեցին ինձ: »

այս ներքեւ կը աեսանեմ Ո. Անսակի մը ստորագրուած է: Եթէ չնենք սահպահ Քմբեկմարտէն լրա-

n'est-ce point de pouvoir te dire à toi-même que les philosophes débâtent de grandes questions tous les devoirs de

not mon panégyrique
et ce qu'ils en-

դիրը զամի կազմակից է և Համեմատէն իդալիստի միանթեան թշնամի բաց այս չարգիւրը որ իր բարուրը հաս յիշեար հարգիքի միաց օրագիրներու ուժու այն աւելիք կը բնաւու ուր հնամակն թակիներու միացն համբար մը կը զանուի, բաց այս բաւական անթի է իր առանց թալլի, սահպահ վար զարնեւ և իր պարուար կարիք: Բնաւ: Այսպիսի Հայաստանը մը բանաւ կը ապաստ մէան որն որ արէւի պատ կը փայլի ամեն անսակ միաբերու համար և ու ուշը կը առանց կանգնի կապաւ:

— Երկիրի կերպու զանուած բաւը երկամակինիրուն համար չետապաց կերպով կը արտափ օրագիրներէն:

Արարողը մէջ 60,000 քիոսկի մը բաւէ և 15,000 մրցն: Ամերկիրոցի մէջ 62,000 քիոսկի մը բաւ: Ասիսցի կողմէ մը բաւ 1,600 քիոսկի մը և Ամերիկանոցի մէջ 300 քիոսկի մը բաւ: Ընդ առնեան 124,000 քիոսկի մը բաւին 31,000 մրցն:

Այս հայինն մէջ Միացեալ Կահանանիրը 50,000 քիոսկի մը բաւ անին, Անգլիան 20,000 քիոսկի մը բաւ և Ֆրանս ան 12,000 քիոսկի մը:

— Բայց Արարողը բնակիչներուն թիւն է 327 միահան հազիւ: Պատրաստ զարքի բանակները զրուին ներքիւ կը սահմէն 4,700,000 մարդ, սրաց համար եղած ծախքը զիւմէ Երկու միլիոն հիմակ հարգիք միլիման կը զանուի կապաւ:

— Պարուանի բնակուն բրած հայինն նայեւով, կ'ըսէ Անօիքրաքը, Երկրիս վրաց եօթ միլիմ հրեաց կը զանուին որուց կիսը Արարողը մէջ մանաւանդ Անսակից կուսիրը ուր 1,220,000 հրեաց կը հաշուի: Աւորիցից մէջ եղաղներուն թիւն է 853,300, Բրաստանից մէջ՝ 284,500 և Գերմանիայից միաւ իշխանութիւններուն մէջ՝ 192,000: Ֆրանչքարթ քարցից մէջ՝ 16 քիոսկանեացի զիւմ մէկ հրեաց կը հանուի 600 քիոսկանեացի զիւմ: Ֆրանսան կ'ամփուէ 30,000 հրեաց, Անգլիան 42,000: և Հերցիւան 3,200: Նշանակիւն էր այս Երկիրներու մէջ այս հրեաները պահան են (Ֆրանսա, Պերիկոս և Անգլիա) իրենց թիւը որի սուսանուած վրաց է: Պարու սիզորէն մինչւ մէր օրերը՝ յիշուած քարոզիչները, սրանք թիւով 200 հազի են և 33 շնկիրութիւններու նախառար կը արթիւն, հազի թիւ 20,000 զարդ լրեր են, այն այ Աստածած գիտէ ինչ խստաւներով:

Համերապատ

Ա. Թ. Բ. Ի. Բ. Ի. Հ.